

Jel 2,23

Én vagyok a vesék és szívek vizsgálója

Db., 2020. 11. 29. (v)

Ige:

Jel 2:23b És megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint.

Bevezetés:

Urunk ezt a thiatirai gyülekezetnek üzentte, de nekünk is szól, mert így fejezte be az üzenetét: *Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.* Szeretnénk hát meghallani, mint mond nekünk ezáltal az Úr: **1.** Mit jelent az, hogy az Úr Jézus a vesék és szívek vizsgálója? **2.** Mi az összefüggés a cselekedeteink és a bensőnk között? **3.** A bensőnket vizsgáló Úr miért a cselekedeteink szerint fizet? **4.** Miért ne ítéljük meg a másik embert? **5.** A szívünk vizsgálata és az imáink.

1.) Mit jelent az, hogy az Úr Jézus a vesék és szívek vizsgálója?

(1) Mit jelent itt a vese és a szív? Itt nem a testünk két szervéről van szó.

A szív a legelrejtettebb, legbensőbb „énünk”. Aki vagyok igazából. Gondolataim, szavaim és cselekedeteim mozgatója. **Péld 4:23 Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki [minden] élet.** A vesét gyakran említi a Szentírás a szívvel együtt, mint az alapjében is. A vese az érzelmeinkkel és a lelkiismeretünkkel kapcsolatos. **Érzelem pl., Péld 23:16 És vigadoznak az én vesém, a te ajkaidnak igazmondásán.** **Zsolt 73:21 Hogyha keseregne szívem, és háborognának vesém.** **Lelkiismeret pl., Zsolt 16:7 még éjjel is oktatnak engem az én vesém.** Összességében a szív és a vese olyan egyéni, leginkább elrejtett, legbenső részünk, amit csak az Úr ismer igazán, és ami meghatározza gondolatainkat, érzelmeinket, döntéseinket.

(2) Az Úr Jézus a vesék és szívek vizsgálója. Ez azt jelenti, hogy egy ember sem tudja megvizsgálni, mi van a másik ember legbelsejében: veséjében és szívében. Sőt, még a magunk veséjét és szívét sem tudjuk megvizsgálni és megismerni, mert mi csak a felszínt látjuk. Egyszer Isten azt mondta Sámuel prófétának: **1Sám 16:7 Az Úr nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívében van.**

Testvérek! Tartsuk ezt szemünk előtt! Legyünk alázatosak, hogy nem mi,

hanem az Úr J. Kr. a vesék és szívek vizsgálója! Ő belénk lát, de mi nem!

2.) Hogyan függ össze a cselekedetünk a bensőnkkel, a vesével és szívvel?

Úgy, hogy amit teszünk, az nem véletlen. A forrása a bensőnkben van: vesénkben és szívünkben. Nem a fejünkben, nem az agyunkban van a forrása. Az eszünk, az agyunk a vesénk és a szívünk irányítása alatt van. Természetesen nem a fizikai vese és szív irányít, hanem amit ezek jelentenek: a mélyen elrejtett bensőnk, akik vagyunk igazából. Urunk azt mondta **Máté 15:18-19 Amik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások.**

Testvérek! Láthatjuk a másik cselekedetét, és hallhatjuk a szavait, amik a szívből jönnek elő, de a szívét, a veséjét, a belsejét csak az Úr ismeri, mi nem.

3.) Ha az Úr a vesét és a szívet vizsgálja, miért a cselekedetek szerint fizet?

Úgy látom, azért mert az Úr tudja, hogy a bűn megrontott minden embert. Romlott a bensőnk. Látja azt is, hogy ki az, aki meghallva is Ő szavát nem akarja véghezvinni romlott szívének, veséjének a kívánságait, és küszködik. Azt is látja, amikor valaki szabad utat enged a romlottságának, és véghezviszi, amit kíván. A belső harc eredménye lesz a cselekedet, amit az Úr számon kér.

Ebből következik, hogy a cselekedetetek nem szabad leértékelni. Igaz, hogy az üdvösséget senki nem kaphatja meg a cselekedeteiért. Viszont a végén mindenkit, még az üdvözülteket is a cselekedeteik alapján ítéli meg az Úr. **2Kor 5:10 Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelenünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.** Az utolsó ítéletnél is számít a cselekedet. **Jel 20:13 És megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint.**

4.) Miért ne ítéljük meg a másik embert?

Azért, mert mi nem látunk a belsejébe. Nem ismerjük, mi van, mi zajlik a szívében, a veséjében, ezért nem tudjuk helyesen megítélni. Még a cselekedeteit sem látjuk a maga teljességében, csak néha egy-egy cselekedetét.

Pl., látjuk, hogy valaki rosszat tett. Annak alapján meg lehet az ítéletünk róla: Ez rossz ember: kiabálás, összeférhetetlen. A másik szereti a pénzt. A harmadikról is ítéletet mondhattunk: Ez keményszívú. Hiába csak egyszer-kétszer tapasztaltuk ezt, száz és ezer más tettét nem láttuk, mégis elítéljük. Mégpedig a szívet: Keményszívú! Pedig nem látunk bele a szívébe, a veséjébe, nem ismerjük, mi zajlott le benne, nem tudjuk az indítékát. Nem ismerjük, milyen kísértésnek volt kitéve. Ezt csak az Úr tudja. Rossz szó vagy tett indító oka is lehet jó, csak nem úgy sikerült, ahogy az ember szerette volna. Ezért vegyük a szívünkre az Úr intését:

Máté 7:1 *Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek.* Egy cselekedetet megítélhetünk, sőt meg is kell ítelnünk, hogy jó vagy rossz, de az embert nem szabad sem megítélni, sem elítélni, mert csak J. Kr. a vesék és szívek vizsgálója. Mi csak azt látjuk, ami a szemünk előtt van. Azt sem mindig jól.

Ez igaz a jótettekkel is. Csak az Úr látja, mi volt a jótett indító oka. Ez néha rossz is lehet. Pl., ha azzal a magá dicsőségét keresi, vagy számításból tette: valamit el akar vele érni a másikkal. A jótettet meg tudjuk ítélni, de az embert nem!

Sőt még magunkat sem tudjuk helyesen megítélni, mert még a magunk szívét sem ismerjük igazán. **Jer 17:9-10** *Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt? Én, az Úr vagyok az, aki a szívet fűrkésem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessek kinek-kinek az ő utai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint. A szívet és vesét vizsgáló Úr a cselekedetek szerint fizet!*

Mi részrehajlók vagyunk. Magunkat más mércével mérjük, mint másokat. **Péld 21:2** *Az embernek minden útja igaz a maga szemei előtt; de a szívek vizsgálója az Úr.* Pál apostol azt írta: **1Kor 4:3-4** *Rám nézve pedig igen csekély dolog, hogy ti tőletek ítéltessem meg, vagy emberi ítélemtől; sőt magam sem ítélem meg magamat. Mert semmit sem tudok magamra, de nem ebben vagyok megigazulva; aki ugyanis engem megítél, az Úr az.*

Amikor Dávid aranyat, ezüstöt, drágaköveket és egyebeket adott az Úr háza építésére nagy örömmel, és a nép is adakozott, akkor Dávid így imádkozott: **1Krn 29:17** *Jól tudom, oh én Istenem, hogy te a szívet vizsgálod és az igazságod szereted. Én mindezeket tiszta szívemből, nagy jó kedvvel adtam, s látom, hogy a te néped is, amely itt jelen van, nagy örömmel, szabad akaratára szerint adta ezeket neked.* Dávid próféta volt, és Isten Szelleme jelentette ezt ki neki. **1Kor 2:10** *szerint a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.* Péternek kijelentette, ami Anániás és Sáfira szívében volt. **Apes 5:3** *Monda pedig Péter: Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Sz. Sz.-et, és a mezőnek árából félre tégy?* De vigyázzunk, ilyen értelemben nehogy prófétának vagy apostolnak képzeljük magunkat, és a másik szívének az állapotára akár pozitív, akár negatív kijelentést tegyünk. Láttuk az előbb, hogy Sámuel is próféta volt, de csak akkor látott és ítélt igazán ő is, minden próféta és apostol is, amikor az Úr Szelleme jelentette ki nekik, hogy mi van az ember veséjében és szívében.

Néha az Úr a tudomásunkra hozza, hogy megvizsgálta a szívünket, és mit talált. Dávid egyszer arra kérte az Urat, hogy vizsgálja meg: **Zsolt 26:2** *Próbáld meg, Uram, és kísérs meg, és vizsgáld meg veséimet és szívemet.* Dávid úgy gondolta, hogy az Úr vizsgálata megerősíti azt, ahogyan ő látja önmagát. Ugyanis ebben a zsoltárban azt mondja a **9. versben: Ne sorozd a bűnösökkel együvé lelkemet, sem életemet a vérszopókkal együttvé.** Úgy látszik, Dávid nagyon jó

bizonyítványt állított ki magáról mindaddig, amíg az Úr fel nem tárta előtte, hogy milyen a belseje. Az Úr nem olyanok látta a Dávid veséjét és szívét, mint ő. Beletette vizsgálatának olvasztó tégelyébe: **Péld 17:3** *Az olvasztótégely az ezüst számára van, és a kemence az aranyéra; a szívek vizsgálója pedig az Úr.* Aztán nyilvánvalóvá tette Dávidnak is, milyennek találta. Erről szól az **51. zsoltár**, Dávid bűnbánati imája, miután Nátán rámutatott a búneire, ilyeneket mondott: **3. v.: Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! 8. v.: Íme: te az igazságban gyönyörködöl amely a vesékben van, és bensőmben bölcsességre tanítasz engem. 12-13. v.: Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős szellemet újíts meg bennem. Ne vess el engem a te orcád elől, és a te Szent Szellemedet ne vedd el tőlem. Meglátta, hogy nem tiszta a szíve, és a veséjében nem igazság lakik. Kegyelemre szorult bűnös!**

5.) A szívünk vizsgálata és az imáink összefüggése

A hívő emberek szívét is folyamatosan vizsgálja az Úr, és ennek igen áldásos hatása van az imádságainkra. Így olvassuk a **Róm 8:26-27** *A Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik mi értünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal. Aki pedig a szívet vizsgálja, tudja, mi a Szellem gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért.* Vagyis igazából nem tudjuk még azt sem, hogy mit kérünk Istentől. Mire van igazán szükségünk? De a bennünk lakó Szt. Sz. tudja, és Ő fohászodik. Az Úr pedig miközben folyamatosan vizsgálja a szívünket, tudja, mit kér a Szt. Sz. bennünk, és azt adja meg, mert az jó, Isten szerinti kérés.

Tehát a vesék és szívek vizsgálója, az Úr J. Kr. a szívünkben, bensőnkben lévő dolgokat nemcsak azért fedi fel, hogy megfizessen a cselekedeteink szerint, hanem Szt. Sz. esedezéseit is megvizsgálja, és teljesíti, mert azok Isten szerintiek!

Befejezem:

A vesék és szívek vizsgálója egyedül az Úr J. Kr. Elbizakodottság és bűn, ha mi megítélünk egy másik embert. Akár elítéljük, akár felmagasztaljuk. Megítélhetjük a cselekedeteket, azt is, milyen szellem van benne, sőt ezeket meg is kell ítelnünk, de magát az embert nem szabad megítelnünk. Ez az Úr kizárólagos joga. Az Ő dolga a megfizetés is kinek-kinek a cselekedetei szerint. Mert Ő nemcsak helyesen ítél, hiszen kegyelmesen is, hiszen meghalt a búneinkért.

Az **50. sz. énekünk** is erről szól: *Uram, te jól ismeresz engem, mindent jól a szemed, valamit gondol a szívem, te mindjárt észreveszed...*

Ámen

Énekeljük el közösen ezt az éneket!